

راه هدایت و گفته مسیح ع

مرحوم محمد کریم خان کرمانی اع در کتاب مثنوی مطلبی را بیان میکنند که در قالب مکالمه ای ما بین حضرت مسیح ع و حواریین آن جناب صورت گرفته بود.

مطلب از این قرار است که حضرت مسیح ع در مورد راه هدایت این سخن را به اصحاب خود میگویند به این مضمون که، برای هدایت باید سراغ شخصی رفت که فیض یابی از او دید الهی در ما ایجاد کند (همان [دید از بالا](#) که در مطالب پیشین به آن اشاره کرده ایم).

و شخصی باشد که جهت من نفسه و ائیت او در مقابل جهت من ربه ایش، فانی و زمحل باشد و خودیت او مانعی برای تابش نور خداوند نباشد.

دیدار و بهره گیری از چنین شخصی مانند دیدار از خداوند است چرا که مانند [آینه ای](#) برای اوست و

آنچه میگوید یقیناً گفته خداست و کردار او کردار خداست. این شخص کسی است که باید مرجع و ملجأ طالبین راه هدایت باشد و این مقام ائمه و به تابعیت از ایشان انبیا و کاملین است.

مرحوم کرمانی اع چنین میسرایند:

آن شنیدستی که اصحاب مسیح **** زو طلب کردند با قلب قریح

با که بنشینیم ای روح خدا **** از چه کس جوئیم ما راه هدی

گفت ای اصحاب من جوئید راه **** ز آن که دیدش آورد، دیدِ اله

جان او باشد فنا در جان یار **** دید او باشد همه دید نگار

همچو فانوسی فنا در نور شمع **** جلوه‌گر چون شعله اندر بین جمع

همچو شعله محفل افروزی کند **** گر تو را دیدار خود روزی کند

دید او باشد همه دیدار یار **** باشد او آئینه حسن نگار

گفتِ او باشد همه گفتِ اله **** فعل او باشد همه افعال شاه

او نباشد او، خود او باشد او **** الحذر از او مگردانید رو

یافتید ار بار اندر آن جناب **** درد خود گوئید کو حق راست باب

دردتان از او و درمانتان از اوست **** آنچه بپسندد شما را آن نکوست

آنچه آید از نکو باشد نکو **** زشت باشد آنچه آید از عدو